

Udskriftsdato: 23. december 2025

2011/1 BSF 75 (Gældende)

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af reglerne for adoption

Ministerium: Folketinget

Fremsat den 13. april 2012 af Mette Hjerminde Dencker (DF), Pia Adelsteen (DF), Kim Christiansen (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Dennis Flydtkjær (DF), Pia Kjærsgaard (DF) og Peter Skaarup (DF)

Forslag til folketingsbeslutning

om ændring af reglerne for adoption

Folketinget pålægger regeringen inden udgangen af indeværende folketingsår at fremsætte lovforslag, der hæver aldersgrænsen for adoption til 45 år, således at den bliver identisk med aldersgrænsen for kunstig befrugtning.

Bemærkninger til forslaget

Forslagsstillerne ønsker at hæve aldersgrænsen for adoption til 45 år. Efter de gældende regler for adoption må der højst være 40 års forskel på forældre og barn ved ansøgningstidspunktet. En række forhold taler for, at aldersgrænsen for adoption bør hæves, således at den ligger på linje med grænsen for kunstig befrugtning. Aldersgrænsen for kunstig befrugtning er 45 år for den kvinde, der skal føde barnet. Behandling må således ikke påbegyndes eller fortsættes i de tilfælde, hvor kvinden er fyldt 46 år. Levealderen i Danmark er steget, og folk bliver senere færdige med deres uddannelse. Sådanne faktorer medvirker til, at folk får deres første barn på et senere tidspunkt end tidligere.

Adoptionsloven

Reglerne for adoption fremgår af adoptionsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 905 af 28. september 2009. De nærmere regler for godkendelse af adoptanter fremgår af bekendtgørelse nr. 919 af den 28. september 2009: »§ 7. Det er en betingelse for at blive godkendt som adoptant, at ansøgerens alder på ansøgningstidspunktet ikke overstiger barnets alder med mere end 40 år. Stk. 2. Betingelsen i stk. 1. kan dog fraviges, hvis: 1) kun den ene ægtefælles alder overstiger barnets alder med mere end 40 år, mens den anden ægtefælle er noget yngre, eller 2) ansøgeren inden rimelig tid efter at have modtaget et adoptivbarn ansøger om godkendelse til adoption af endnu et barn, eller 3) der foreligger særlige omstændigheder i øvrigt.«

Aldersforskellen gælder således ikke fra det tidspunkt, hvor det adopterede barn modtages, men fra tidspunktet, hvor ansøgningen modtages i samrådet. Ansøgeren kan godkendes til et barn i aldersgruppen 0-36 måneder, hvis samrådet har modtaget ansøgningen, inden ansøger er fyldt 41 år. Ifølge adoptionslovens § 4 skal man være mindst 25 år for at kunne godkendes til adoption: »Bevilling til adoption kan kun meddeles den, som er fyldt 25 år. Når særlige grunde taler derfor, kan bevilling dog meddeles den, som er fyldt 18 år.« Der skal dog gøres opmærksom på, at en række lande kan have andre aldersgrænser for adoption. Ifølge organisationen AC Børnehjælp, der formidler adoption af forældrelose udenlandske børn til danske adoptivforældre, kræver de kinesiske myndigheder således, at ansøgerne er mindst 30 år (<http://www.a-c.dk/adoption/landene/kina/krav>).

Regler i andre hjemtagerlande

I besvarelsen af REU alm. del – spørgsmål 305 (folketingsåret 2005-06) redegør ministeren for familie- og forbrugeranliggender for aldersreglerne vedrørende adoption i en række lande, vi ofte sammenligner os med, jf. bilag 1. Disse regler fremgår af tabellen i bilag 1 og er, så vidt forslagsstillerne er orienteret, ikke blevet ændret siden.

Det fremgår af tabellen, at Holland er det eneste af landene, der har regler for, hvor stor aldersforskellen mellem barn og adoptionsansøger må være. I Tyskland anbefales en grænse på 40 år, og praksis i Finland er 45 år. De andre syv lande har ikke regler vedrørende aldersforskel. Det fremgår dog, at alle lande – med undtagelse af Frankrig – har en øvre aldersgrænse for, hvor gammel ansøger må være. De fleste lande har en øvre aldersgrænse, der ligger omkring 45 år. Det fremgår dog, at denne grænse er noget højere i Belgien og Finland, mens Holland og Irland er de eneste af de ovennævnte lande, der har øvre aldersgrænser under 45 år.

Aldersgrænser i afgiverlande

En mindre del af de lande, som afgiver børn til adoption, har fastsat en aldersgrænse for adoption på under 45 år. Nogle lande har regler om en maksimal aldersgrænse for adoptanten. Andre har en grænse

for den maksimale aldersforskel, der må være mellem den, der adopterer, og den adopterede. Det drejer sig om følgende lande:

Sydkorea: 21 børn hjemtaget. Ældste ansøger må ikke være fyldt 45, når barnet hjemtages.

Colombia/ICBF (den statslige adoptionsinstitution): 16 børn hjemtaget. Ansøgere mellem 25 og 38 år kan godkendes til barn på 0-36 mdr. Ansøgere mellem 39 og 41 år kan godkendes til barn på 36-60 mdr. Ansøgere mellem 42 og 44 år kan godkendes til barn på 60-84 mdr. Ansøgere over 45 år kan godkendes til barn fra 7 år.

Colombias private adoptionsinstitutioner: 16 børn hjemtaget fra følgende private institutioner: Ayudame, Casa de Maria, Chiquitines, Cran, Los Pisingos, Casita de Nicolas. De første fire har en aldersgrænse på 38 år for førstegangsansøgere. For de to sidstnævntes vedkommende er aldersgrænsen 36 år.

Madagaskar: to børn hjemtaget. Min. 30 års og max 40 års aldersforskel mellem barn og forældre.

Nigeria: otte børn hjemtaget. Mindst en af ansøgerne skal være under 45 år, undtagen ved børn med særlige behov.

Peru: seks børn hjemtaget. Max 43 år ved barn i forslag.

Tjekkiet: fire børn hjemtaget. Max 40 års forskel imellem barn og forældre ved barn i forslag.

Krav om alder sat i perspektiv i forhold til antallet af hjemtagne børn i 2010 (419 børn i alt) er fundet på AC Børnehjælps og DanAdopts hjemmesider. 76 børn, hvilket svarer til 18 pct., er hjemtaget fra lande med en aldersgrænse under 45 år. Samlet set afgiver disse lande således en mindre del af de børn, der kommer til Danmark.

Middellevetid og førstegangsfødende

I løbet af de seneste årtier er både middellevealderen samt alderen for førstegangsfødende kvinder steget betragteligt. Middellevetiden for 0-årige pigebørn i 1961-62 var på 74,4 år, mens den 30 år senere var steget til 77,9 år. For 0-årige drengebørn steg middellevetiden i samme tidsrum fra 70,4 år til 72,5 år. Denne tendens ventes at fortsætte, så middellevetiden i 2010-11 ventes at blive 81,6 år for 0-årige pigebørn og 77,3 år for 0-årige drengebørn. (Danmarks Statistik, Statistikbanken HISB7: »Middellevetid for 0-årige fordelt på køn«).

Gennemsnitsalderen for førstegangsfødende kvinder er ligeledes steget de seneste årtier. I 1985 var den eksempelvis 25,5 år. I 2010 var den steget til 29,1 år. (Danmarks Statistik, Statistikbanken FOD11: »Gennemsnitsalder for fødende kvinder og nybagte fædre«).

Afsluttende bemærkninger

En række forhold taler for at hæve adoptionsalderen. Folk får børn i en senere alder end tidligere, hvilket bl.a. hænger sammen med, at mange gerne vil have afsluttet deres uddannelse og have fodfæste på arbejdsmarkedet, inden de beslutter sig for at få børn. Middellevetiden er endvidere steget markant i løbet af de seneste 20 år, hvilket også kan have betydning for, at danske forældre bliver ældre, når de får deres første barn. Gennemsnitsalderen for førstegangsfødende kvinder i Danmark er således steget omkring 3½ år siden midten af firserne. Det fremgår endvidere af ovenstående, at flere af de lande, vi sammenligner os med, har en øvre aldersgrænse for adoption på 45 år. Og endelig virker det forkert at have forskellige aldersgrænser for påbegyndelse af fertilitetsbehandling og for ansøgningstidspunktet ved adoption. Den foreslåede ændring vil således sikre, at lovgivningen stemmer bedre overens med det samfund, vi i dag lever i, hvor man lever længere og får børn i en senere alder.

Skriftlig fremsættelse

Mette Hjermand Dencker (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af reglerne for adoption.

(Beslutningsforslag nr. B 75)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Bilag 1**Uddrag fra besvarelse af REU alm. del – spørgsmål 305 (folketingsåret 2005-06).**

Landets navn	Nedre aldersgrænse	Øvre aldersgrænse	Mindste aldersforskel	Højeste aldersforskel
Belgien	25 år	Praksis: 45-50 år (hvis ældre børn)	15 år	Ingen
Finland	25 år, evt. 18	Praksis: 55-58 år	Ingen	Praksis: 45 år
Frankrig	28 år eller 2 års ægteskab	Ingen	15 år, 10 år, hvis stedbarnsadoption	Ingen
Tyskland	Ægtefæller: 25/21 år Enlige: 25 år Stedbarnsadoption: 21 år	Praksis: 45 år	Ingen lovgivning. I praksis »passende aldersforskel«	Der anbefales 40 år aldersforskel
Island	25 år, evt. 20 år	45 år	Ingen	Ingen
Irland	21 år	Praksis: 40-45 år	Ingen	Ingen
Holland	Ingen	42 år medmindre særlige omstændigheder – aldrig over 46	18 år	40 år medmindre særlige omstændigheder
Norge	25 år, evt. 20 år	Lovgivning: 45 år, dog undtagelser	Praksis: 20 år	Ingen
Sverige	25 år, evt. 18	Anbefales 45 år, dog undtagelser	Ingen	Ingen
Østrig	Manden: 30 år Hustruen: 28 år, lave- re, hvis eksisterende forælder-barn-forhold.	Praksis: 45 år	18 år, 16 år, hvis beslægtet, la- vere, hvis eksister- ende forælder-barn- forhold	Ingen